

18 Ιουνίου 2016

Στην Ελλάδα του Οδυσσέα Ελύτη ταξίδεψαν τους θεατές οι μαθητές-ηθοποιοί του 2ου Νηπιαγωγείου Βελβεντού. του παπαδάσκαλου Κωνσταντίνου Ι. Κώστα

/ [Θεολογία και Ζωή](#)

Στην Ελλάδα του Οδυσσέα Ελύτη'', όπως έγραφε κι η πρόσκληση, μέσα από μουσικές και τραγούδια, λόγο ποιητικό και παιδικές φιγούρες γεμάτες χάρη και ομορφιά, ταξίδεψαν τους θεατές, όσους παρακολουθήσαμε την παράσταση-γιορτή, οι μικροί μαθητές του 2ου Νηπιαγωγείου Βελβεντού με τη θεατρική διδασκαλία και τη φροντίδα των νηπιαγωγών Άννας Τσιανάκα, Ασπασίας Παπαμίχου και Ευανθίας Ζίγκου, τη Δευτέρα, 6-6-2016, στην αίθουσα πολλαπλών χρήσεων του Δημοτικού Σχολείου Βελβεντού.

Στο πίσω μέρος της σκηνής προβαλλόταν στη σειρά πολλών εικόνων η μορφή του ποιητή Οδυσσέα Ελύτη που έκανε το τοπίο να μεγαλώνει, λες και αναδυόταν στη σκηνή η Αιγαιο-πελαγίτικη αύρα. Αυτή η αύρα έγινε πιο αισθητή, όταν άρχισαν, ομάδες-ομάδες, να ανεβαίνουν στη σκηνή οι λιλιπούτειοι ηθοποιοί. Οι φωνούλες τους, οι κινήσεις των χεριών τους, το βάδισμά τους, το βλέμμα και τα προσωπάκια τους μαζί το λόγο, την ελληνική γλώσσα, ήταν το αναπόσπαστο κομμάτι της αύρας του Ελύτη, η ψυχή, η ανοιχτότητα και η ελπίδα, που συναντούμε στην Ελλάδα του Οδυσσέα Ελύτη.

Στ' αριστερά και στα δεξιά της σκηνής φράσεις του Ελύτη σε χαρτονάκια με γαλάζιο φόντο: "Πολλά δε θέλει ο άνθρωπος να είναι ήμερος, να είναι άκακος, λίγο φαί, λίγο κρασί, Χριστούγεννα κι Ανάσταση. Οδυσσέας Ελύτης" και "Η ποίηση είναι μία, όπως ένας είναι και ο ουρανός. Το ζήτημα είναι από πού βλέπει κανείς τον ουρανό. Εγώ τον έχω δει από καταμεσής της θάλασσας. Οδυσσέας Ελύτης".

"Διαπιστώσαμε ότι το θέμα της γιορτής άρεσε πολύ στα παιδιά" ανέφερε στην αρχή, απευθυνόμενη στο κοινό, η νηπιαγωγός Εύα Ζίγκου. Κι αυτό φάνηκε στη συνέχεια. Στη διάρκεια της παράστασης οι μαθητές-ηθοποιοί συμμετείχαν σε όλα τα επιλεγμένα και πολύ ωραία τραγούδια, είτε έπαιζαν το ρόλο τους είτε ήταν κάτω από τη σκηνή. Τα νήπια "κατήρτισαν αίνο" και εποίησαν ήθος.

Οι μαθητές σε ομάδες και με την κατάλληλη αμφίεση παρουσίασαν και μίλησαν για τον άνεμο, τη θάλασσα και τα πουλιά, έγιναν Αιγαίο πέλαγος και γλάροι, έγιναν αστέρια τ' ουρανού (λόγος: φωτίζουμε το πέλαγο, φωτίζουμε και τα όνειρα, ... όταν πέφτει ένα αστέρι κάνε μια ευχή...), έγιναν τζιτζίκια (λόγος: ήλιε μας, φώτιζε κι εμάς), έγιναν γοργόνες, (λόγος: Μέγας Αλέξανδρος, πλάσματα της θάλασσας μ' ανθρώπινο μυαλό, βάρκα, αστέρια, ο βυθός είναι το σπίτι τα ψάρια τ' αδερφάκια), έγιναν μαγισσάκι (λόγος: όνειρο άβατο). Εικόνα: Ο μαθητής που υποδυόταν τον Οδυσσέα Ελύτη μικρό παιδί τα ονειρεύεται όλα αυτά, η μάνα του τον ξυπνά και τώρα σε ώριμη πια και δημιουργική ηλικία ο ποιητής θυμάται και λέει: Είστε τα παιδικά μου όνειρα.

Η γιορτή έκλεισε με μια θαυμάσια εικόνα: Ένα καράβι στο πέλαγος που ταξιδεύει

και μέσα του ο Οδυσσέας Ελύτης κρατώντας σε ψηλό ιστό την ελληνική σημαία που ανεμίζει, μαζί μ' αυτόν γύρω του κι όλα τα παιδικά του όνειρα που παρουσίασαν οι μικροί μαθητές.

Εύχομαι σ' αυτό το καράβι, που συμβολίζει και μεταφέρει τον πραγματικό πλούτο της Ελλάδας και αποτελεί την ποιότητα της ταυτότητάς της, να θελήσουμε να γίνουμε συν-επιβάτες όλοι εμείς και - οπωσδήποτε - το Παιδαγωγικό Ινστιτούτο και οι κάθε φορά ηγεσίες του Υπουργείου Παιδείας με την ελπίδα ότι θα υποστούμε την "καλήν αλλοίωσιν". Έξω απ' αυτό το καράβι (ή μέσα και απορρίπτοντάς το) κάθε μέρα και θα βουλιάζουμε πιο πολύ.

π. Κωνσταντίνος Ι. Κώστας,

παπαδάσκαλος

7-6-2016.